

Planul cerului pentru 1888 și răspunsul nostru

Vineri, 24 noiembrie 2006

Gili Cârstea

Unii se întreabă dacă este posibil ca planurile lui Dumnezeu să poată fi împiedicate de oameni. Dacă este adevărat că Minneapolis 1888 a fost, în planul lui Dumnezeu, momentul revărsării ploii târzii și al mării strigări, cum de S-a lăsat El intimidat și alungat de o mână de oameni aflați evident sub vraja diavolului? Și dacă este așa, ce șanse are El să declanșeze vreodată în viitor aceste evenimente cruciale pentru încheierea planului de mântuire?

Iată aici o succesiune a evenimentelor, așa cum o plănuise cerul:

“Dumnezeu plănuise ca străjerii să se ridice și, cu voci unite, să proclame o solie hotărâtă, să dea un sunet de trâmbiță lămurit, ca poporul să poată trece la postul datoriei lui și să-și îndeplinească rolul în marea lucrare. Apoi lumina clară, puternică, a celui alt înger care se coboară din cer cu mare putere ar fi umplut pământul cu slava lui. Suntem cu ani de zile în urmă; iar cei care au persistat în orbire și au împiedicat chiar înaintarea soliei pe care Dumnezeu intenționa să o facă să pornească de la sesiunea Minneapolis ca o făclie aprinsă, au nevoie să-și umilească inimile înaintea lui Dumnezeu, să vadă și să înțeleagă cum a fost împiedicată lucrarea de orbirea minții și împietrirea inimii lor” (The 1888 EGW Materials, 1070).

Dumnezeu a dorit să onoreze etica adventistă, spre a nu tulbura spiritele sensibile ale fraților. El a trimis solia “străjerilor,” adică reprezentanților bisericii adunați în sesiune. Aceștia, cu “voci unite,” trebuiau să o ducă poporului. Astfel biserica se așeza “la postul datoriei ei,” ceea ce declanșa apariția îngerului puternic din Apocalips 18, și doar așa ajungea vestea bună până la marginile pământului.

Dar ei “au persistat în orbire,” fără să vadă nicio lumină în solia trimisă lor prin frații Waggoner și Jones. Lumina cerească nu are absolut nicio șansă atunci când străjerii de pe zidurile Sionului permit “spiritului de gloată” să confirme sau să infirme autenticitatea unei solii de la Dumnezeu. Iar fără lumină nouă asupra neprihănirii lui Hristos, nu se vor putea lega “vânățiile poporului” lui Dumnezeu (Isa 30:26). Dumnezeu nu Se împiedica de indispoziția câtorva conducători de a primi solia Sa, dacă aceștia nu ar fi “interceptat” solia, păgubind astfel biserica de elementele vitale prin care aceasta se putea așeza la postul datoriei ei. Istoria descoperă că rebeliunea în poporul lui Dumnezeu a fost declanșată mereu

de refuzul conducătorilor de a recunoaște lumina și călăuzirea lui Dumnezeu, atunci când ea venea în conflict cu definițiile lor despre adevăr. Minneapolis 1888 nu este deloc diferit:

“Niciodată mai înainte nu am văzut în poporul nostru o asemenea mulțumire de sine și indispoziție fermă de a primi și recunoaște lumina așa cum s-a constatat la Minneapolis. Mi s-a arătat că niciunul din grupul celor care au cultivat spiritul manifestat la acea sesiune nu va mai avea vreodată lumină clară spre a discerne valoarea inestimabilă a adevărului trimis lor din cer, până când nu își vor recunoaște mândria și nu vor mărturisi că ei nu au fost mânați de Duhul lui Dumnezeu, că mințile și inimile lor au fost pline de prejudecăți. Dumnezeu dorise să Se apropie de ei, să-i binecuvânteze și să-i vindece de apostazia lor, dar ei nu au dorit să asculte. Erau mânați de același spirit care inspirase pe Core, Datan și Abiram. Acei bărbați ai lui Israel erau hotărâți să reziste oricăror dovezi că ei sunt greșiți, și astfel au mers tot mai departe pe drumul nemulțumirii până când mulți au fost atrași să se unească cu ei” (The 1888 EGW Materials, 1067).

Aceste pasaje stau ca mărturie că fără o recunoaștere a faptului că la Minneapolis s-a acționat “după aranjamentele Satanei,” îngerul a cărui slavă va umple tot pământul nu își poate începe lucrarea. Bărbații de astăzi ai Israelului spiritual par și ei hotărâți “să reziste oricăror dovezi” că solia 1888 este esențială încheierii lucrării, fără să înțeleagă că în joc se află interese majore, infinit mai serioase decât supraviețuirea bisericii.